

FOTO: PETRA ŠUSTOVÁ

Květinové hodiny

→ část parku o rozloze téměř tři hektary vznikla už v roce 1919. Původně u hlavní promenády stály přízemní domky, v nichž nejprve bydlel panský personál. V prvních lázeňských sezónách už domky sloužily jako restaurace a společenské místnosti, ale později byly zbourány. I tak je ale v Poděbradech stále hodně míst, kam si můžete zajít na kávu nebo na večeři.

Ve třicátých letech, v době zlaté éry lázní, vznikl před poděbradským nádražím – na konci lázeňské zóny – další park. Přibývajícím návštěvníkům bylo totiž potřeba nabídnout další místo na procházku

i odpočinek. Řešení bylo více než velkorysé. Park totiž vznikl na ploše pěti hektarů, v místech, kde bývala jen pole a zahradnictví.

Na pěšinách poděbradských parků je možné strávit příjemné odpočinkové odpoledne. Při procházce nebo posezení na lavičce můžete ochutnat některé z minerálních pramenů. Například kousek od nádraží vyvěrá pramen Trnka.

Velkou atrakcí lázeňského parku jsou od konce třicátých let minulého století květinové hodiny. Květinová výzdoba okolo velkých ručiček je každý rok jiná.

PETRA ŠUSTOVÁ

Z Poděbrad do Kolína

Pěší turista je z Poděbrad lákán především Labem. To nabízí poklid svébytné lužní přírody kolem majestátné řeky a prokládá trasu mnohotvárnými, byť trochu obstarožními technickými vstupy člověka do využití jejích služeb. Můžeme si vybrat cestu po proudu, která nás provede Nymburkem a v závěru nabízí Přírodní park Kersko-Bory, pro naši generaci neodlučně spojený s Bohumilem Hrabalem a zakončit ji na nádraží v Trebestovicích. Pokud se rozhodneme pro opačnou stranu, proti proudu, zakončíme své putování v Kolíně. Obě trasy musí být krátké jako den v tomto ročním období, aby poskytl snesitelnou dávku obvyklého sychravého počasí. Obě poskytují příležitosti k občerstvení.

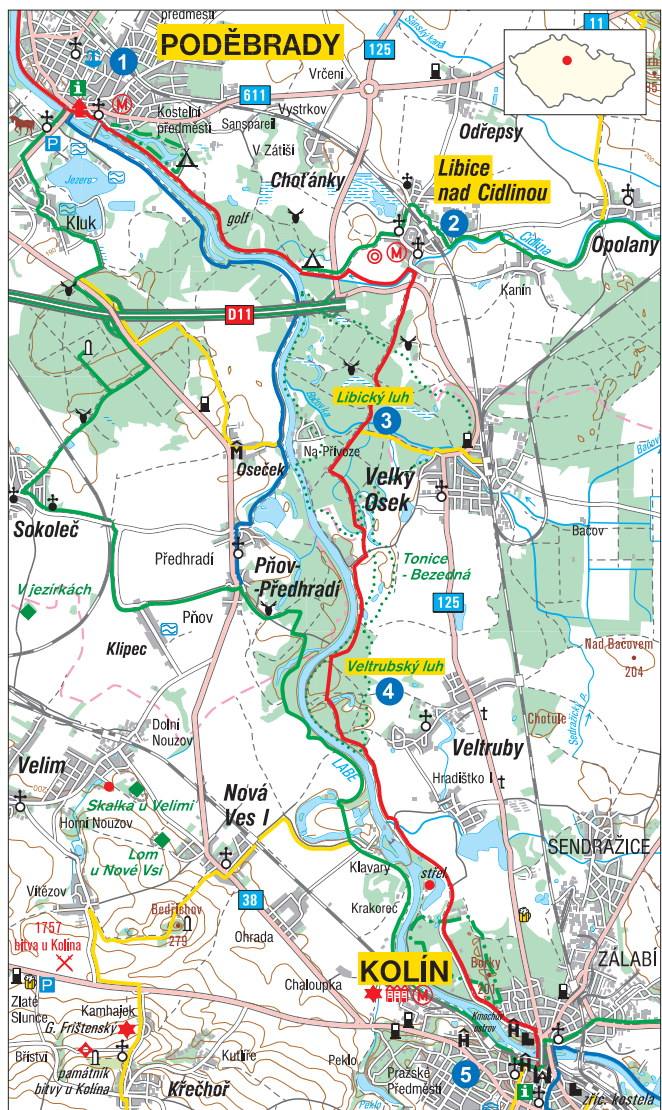
Z Poděbrad (od nádraží musíme dojít k řece u zámku) se dáme po červené vlevo a sledujeme předměstí, projdeme chatovými osadami a podél golfového hřiště Labe až k soutoku s Cidlinou. Teď pro změnu sledujeme proti proudu Cidlinu, překonáme silnici a vstoupíme na okraj Libice nad Cidlinou. Vyplatí se hned za silnici s odbočující zelenou vlevo projít archeologickými nálezy nebo se k nim vlevo vydat, když v Libici dojdeme k silnici. Národní kulturní památkou je zde slovanské blat-

né sídliště z doby kolem roku 800, sídlo Slavníkovců, zničené v roce 995 spolu s vyvražděním tohoto rodu Přemyslovci. Cesta se zde prudce láme doprava na jih a prochází Libickým luhem k řece Bačovka. Libický luh je se svými 410 ha největším komplexem lužního lesa v Čechách s řadou přírodních lesních společenstev a starými rameny Labe. Stojíme-li o občerstvení, dovede nás žlutá doleva do Velkého Oseka, vzdáleného dva kilometry. V opačném případě pokračujeme s červenou lesem, z něhož vyjdeme u přírodní rezervace Tonice-Bezdáná, tvořené systémem tůní s leknínem bílým a mokřými loukami. Natrvalo se vracíme k Labi a projdeme dalším komplexem lužního lesa, Veltrubským luhem. Otevřenou krajinou přecházejeme ústí Hlubokého potoka, na řece míjíme Klavarský jez, střelnici, čistíčku a pak už zájmová sportovní a rekreační zařízení. Kolem Kmochova ostrova, zimního stadiónu a zbytků starého Kolínského hradu vstupujeme do Kolína, z něhož se vlakem vrátíme do východních Poděbrad.

JAN STRÁSKÝ

Autor je místopředsedou Klubu českých turistů, bývalý ministr a premiér

Mapa: Kolínsko a Kutnohorsko, 1:50 000, edice KČT č. 42

TRASA: 1. Poděbrady – po červené: 2. Libice nad Cidlinou (7) – 3. Libický luh (kříž se žlutou) (10) – 4. Veltrubský luh (14) – 5. Kolín (21)

MAPA © KARTOGRAFIE PRAHA